

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Der stilles forslag om en ændret affattelse af nogle overgangsbestemmelser vedrørende de afgiftsforhøjelser, der blev gennemført ved lov nr. 540 af 28. december 1979 om ændring af pensionsbeskatningsloven (om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og forhøjelse af afgiftssatserne).

Ved den nævnte lovændring blev afgiften af kapitalpensionsordninger, der ikke hæves i utide, forhøjet fra 25 pct. til 40 pct. For ordninger, som er oprettet før 1. januar 1980, blev der dog fastsat en overgangsregel (§ 26 A), hvorefter den forhøjede afgift på 40 pct. kun skal betales af beløb, som hidrører fra indbetalinger efter 31. december 1979 eller fra renteaftast m.v. efter denne dag. Reglen om renteaftast m.v. gælder også aftast efter 31. december 1979 af kapitalpensionsmidler, som er opsamlet før skæringsdagen. Reglen gælder ikke for personer, som den 1. januar 1980 er fyldt 60 år eller har nået en lavere, af ligningsrådet godkendt pensionsalder.

Ved loven af 28. december 1979 gennemførtes endvidere en forhøjelse af den såkaldte pønalfgift af en række pensionsordninger m.v., der ophæves i utide. Denne afgift blev forhøjet fra 35 pct. til 40 pct., og i forbindelse hermed blev der fastsat tilsvarende overgangsregler som de foran omtalte. Dog får særreglen om personer over 60 år ikke betydning her.

Ved anvendelsen af overgangsreglerne vedrørende afgiften af kapitalpensionsordninger, der ikke hæves i utide, har det været hensigten, at pengeinstitutterne og forsikringselskaberne skulle foretage en opgørelse pr. 31. december 1979 af det beløb, hvoraf der til sin tid skal betales afgift efter de hidtil gældende regler. Hvor kapitalpensionsmidlerne i en opsparingsordning er anbragt i værdipapirer, skal der ved denne opgørelse regnes med kursværdien pr. 31. december 1979. Når midlerne til sin tid kommer til udbetaling, trækkes det således opgjorte beløb fra udbetalingen, og der skal så betales 40 pct. i afgift af forskelsbeløbet.

Den omtalte fremgangsmåde medfører bl.a., at kursstigning efter 31. december 1979 henregnes til det renteaftast m.v., hvoraf der skal betales 40 pct. i afgift. Under arbejdet med den praktiske tilrettelæggelse af ordningen er det imidlertid draget i tvivl, om opregningen i § 26 A, stk. 1, 3. pkt., indeholder tilstrækkelig klar hjemmel til at anse kursstigninger på værdipapirer, der er i behold ved pensionsalderens indtræden, for omfattet af bestemmelsen. Det måtte dog anses for ubegrundet, hvis afgiftsforhøjelsen alene skulle berøre værdistigninger, der er konstateret ved salg eller indfrielse m.v. af værdipapirerne, medens værdistigninger på ganske tilsvarende papirer, der er i behold ved pensionsalderens indtræden, skulle anses for undtaget fra afgiftsforhøjelsen. Det ville også hindre anvendelsen af den praktiske fremgangsmåde, der er omtalt ovenfor. Der har også iøvrigt vist sig et behov for at få den påtænkte fremgangsmåde beskrevet tydeligere i lovteksten, og det er derfor anset for rigtigst at fremsætte forslag om en ændret formulering.

Lovforslaget antages ikke at medføre nævneværdige provenumæssige eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

Til § 26 A, stk. 1

I en tilføjelse til 1. pkt. præciseres det, at den del af udbetalingen, hvoraf der skal betales afgift efter de hidtidige regler, udgør den samlede værdi af policen eller kontoen pr. 31. december 1979. Dette uddybes nærmere i stk. 2. I slutningen af stk. 1 anføres det udtrykkelig, at kursstigning efter 31. december 1979 omfattes af bestemmelsen om renteaftast m.v. efter denne dag.

Til § 26 A, stk. 2

Bestemmelsen beskriver den fremgangsmåde, der er omtalt i de almindelige bemærkninger. For opsparingsordninger anføres det udtrykkelig, at man ved opgørelsen af værdien pr. 31. december